

gen Betydning, kunne for Fremmede, som ikke kjende vor Lovgivning, give en tilshynladende Sikkerhed for disse smaa Rettigheder, som de have, hvad enten det staaer der eller ikke; men jeg maa, tværtimod hvad den høitærede Minister meente, holde paa Forslagene til Nr. 24 og 29 for at sikke os imod, at vi i Søgsmaalssager blive indviklede i fremmede Forhold. Disse to Forslag bringe det hele Søgsmaal ganske indenfor de danske Grændser, og vi faae slet ikke Noget med Udlandinge at bestille; de skulle repræsenteres indenfor Landet og ville blive behandlede som Indlændinge. Jeg vilde derfor ønske, at den høitærede Minister vilde ansee det for godt og muligt, at de bleve vedtagne. — Ved det, den ærede sidste Taleer hittede, kom jeg lidt i Tvivl om, hvad han egentlig vilde. Han vilde ikke lægge et Halmstraa iveien for denne Døse eller, som han sagde, for, at de Locomotiver, som skulle fare derpaa, kom til at fare; men hans hele Udsvikling tydede paa, at vi helst — saaledes forstod jeg ham idetmindste — burde søge ved at forkaste Lovforslaget at hjælpe Ministeren ud af den Forlegenhed, hvori han er kommen i denne Sag. Nu har jeg den Tiltro til den høitærede Minister, at han vilde være saa aaben, at han, naar han ønskede at blive fri for Sagen paa dens nuværende Standpunkt, kunde og vilde være det bekjendt, og vilde sige: saaledes hænger det sammen, der er Betænkelighed ved Sagen, jeg er ikke forpligtet til denne Concession, naar Thinget ikke vil give sit Samtykke dertil. Jeg troer derfor ikke, at man behøver at gaae nogen Omvei eller ad nogen Bagtrappe for at hjælpe ham ud af nogen Forlegenhed. — Hvad de Vanskeligheder angaaer, som det ærede Medlem vilde afhjælpe ved, at vi slaae denne Lov ihjel, da troer jeg ikke, at vi behøve at være forberedte paa saadanne. Depositummet er gjort, det er fuldkommen gyldigt, og alt det Skæbleri, som er imellem Krøhne og Chapman i London, ere os aldeles uvedkommende Ting; Ministeriet har, saavidt jeg kan forstaae disse 2 Herrer's Papirer, aldeles ingen anden Forpligtelse ligeoverfor Chapman end, at det er den allerførste Instants til at afgjøre, om det vil beholde Pengene, naar det finder for godt, og det vil vist-

nok ogsaa gjøre Brug heraf paa denne Maade. — De Bemærkninger, som det ærede Medlem gjorde med Hensyn til de omtvistede Udtryk, vare efter mit Begreb — og jeg troer dog, at jeg forstaaer mig Noget derpaa, — ikke saadanne, at Folk, som ikke ere inde i det engelske Sprog, ville kunne faae en rigtig Opfattelse af Forholdet. Rigtignok er det omhandlede Ord ikke godt Engelsk, men jeg tvivler i høieste Grad paa, at Englændere, som have havt med udenlandske Forretninger at gjøre, ville være i Tvivl om, hvad „the respective“ betyder. Den Mand, som det sigter paa, nemlig Ingenieur Krøhne, som jeg forresten aldrig har seet i mine Dage, har givet et Forsvar, som tydelig nok viser, at der er steet en Forandring af Ordet, og det, efterat Brevet var forseglet og afgaaet her fra Posthuset. Det er saaledes en Sag, som han aldeles ikke er ansvarlig for; Forandringen kan meget godt være steet i London, den kan maaskee være steet uden den Hensigt at ville forvanstke Oversættelsen, maaskee for at gjøre den tydeligere, og saa er det senere blevet anseet som meget beqvemt at benytte det Skete; jeg skal iøvrigt ikke indlade mig paa at criticere det. Sagen, som den staaer for os, er kun denne: Har Ministeren Pengene i sit Børge med Rette? Dette troer jeg, man kan svare Ja til. Er dette Tilfældet, da har han jo Magt til at tvinge de Paagjældende til at udføre Arbeidet, og jeg er temmelig vis paa, at hvis Chapman i dette Dieblil vil unddrage sig sin Forpligtelse, for senere at gaae ind paa noget Andet, er det for at skaffe sig billigere Bilkaar. Dersom han ikke vil forlise disse 20,000 £., er han nødt til at skaffe Sagen igang. Jernbanen skal ikke bygges færdig fra nu af til Nytaar, og han vil med sine meget dygtige Ingeniører være istand til at finde en Plan, der er bedre end den, Krøhne har forelagt her, og vist meget let kunne komme tilrette med Ministeriet og Thinget. Skulde der stille sig saadanne Vanskeligheder iveien, at Selstabet, som skulde udføre Arbeidet, blev udsat for meget store Tab derved, har det en god Sikkerhed i den Billighedsfølelse, der ved alle Veiligheder har viist sig her i Landet til at imødkomme, hvad der er rimeligt og fornødt. Jeg seer saaledes ikke nogenjomhelst Grund til